

Kız ve Küçük Eşek

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Eşek

Aysel Banu YAVUZAL

Maya sarı yağmur çizmelerini ve kırmızı kanvas ceketini giydi. Küçük kanvas çantasına bir elma ve bir havuç koydu. Bugün özel bir gündü. Eşek barınağını ilk kez ziyaret ediyordu. Kıvırcık siyah saçları iki topuz halinde zıplarken patikadan seke seke yürüdü. Eşekleri görmek için sabırsızlanıyordu.

Barınakta Rosa adında uzun boylu bir yardımcı onu karşıladı. Rosa yeşil bir iş önlüğü ve kısa gümüş saçlarının üzerine hasır bir şapka takmıştı. Ela gözleri sıcak bir gülümsemeyle kırıştı. 'Hoş geldin, Maya! Geldiğine çok sevindim. Sana etrafı gezdireyim.' Maya hevesle başını salladı, çilli burnu heyecanla seğirdi. Biraz utangaç ama çok meraklı hissediyordu.

Rosa, Maya'yı büyük ahşap bir ahırın ve çamurlu bir göletin yanından geçirdi. 'Burada, barınakta güvenli bir yuvaya ihtiyacı olan eşeklere bakıyoruz,' diye açıkladı Rosa. 'Bazıları yaşlı, bazıları utangaç, bazılarının ise sadece bir arkadaşaya ihtiyacı var.' Maya dikkatle dinledi, koyu kahverengi gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Eşek bakımıyla ilgili her şeyi öğrenmek istiyordu.

Küçük bir çitle çevrili alanda küçük bir eşek tek başına duruyordu. Yumuşak gri-kahverengi tüyleri ve soluk bir burnu vardı. Uzun sarkık kulakları düşmüş, uzun kirpikli büyük koyu gözleri üzgün görünüyordu. Dağınık bir perçem alnını kaplamış, altından beyaz bir yıldız görünüyordu. Küçük pirinç bir çingiraklı kırmızı bir yular takıyordu. Maya el salladığında başını bile kaldırmadı.

'Bu Pepper,' dedi Rosa yumuşak bir sesle. 'Genç ve sağlıklı ama yalnız ve sıkılmış görünüyor. Yiyecek ve barınaktan daha fazlasına ihtiyacı var.' Maya'nın yüreği küçük eşek için sızladı. 'Ona yardım edebilir miyim?' diye sordu. Rosa gülümsedi. 'Elbette! Sana ona nasıl düzgün bakacağını öğreteyim.' Maya kendisine güvenildiği için gurur duydu.

Rosa, Maya'ya yumuřak bir fıra ve bir kova taze su gsterdi. 'nce tylerini nazike fıralıyoruz,' dedi Rosa. 'Eřekler gzel bir fıralamayı sever. Bu, tylerini temiz ve parlak tutar.' Maya fırayı aldı ve Pepper'a yumuřak bir sesle konuřtu. 'Merhaba, kk eřek. Ben Maya. řimdi seni fıralayacaėım.' Pepper bir kulaėını oynattı ama uzaklařmadı.

Maya, Pepper'ın gri-kahverengi tüylerini yavaş, nazik daireler halinde fırçaladı. Sırtını, yanlarını ve boynunu fırçaladı. Pepper hareketsiz durdu ve bir süre sonra yumuşak bir iç çekti. 'Hoşuna gitti!' diye fısıldadı Maya. Rosa başını salladı. 'Nazik bir dokunuşun var. Bu önemli. Hayvanlar ne zaman nazik olduğunu hisseder.' Maya, aralıklı dişleri görünen geniş bir gülümsemeye parladı.

Sonra Maya temiz bir kovayı taze suyla doldurdu ve Pepper'ın çitinin yanına koydu. 'Eşeklerin her gün bolca taze suya ihtiyacı vardır,' dedi Rosa. 'Ayrıca samana ve dinlenecek güvenli bir yere ihtiyaçları var.' Maya, Pepper'ın samanının kuru ve barınağının temiz olduğundan emin oldu. Yeni arkadaşı için her şeyin tam doğru olmasını istiyordu.

'Onu yürüyüşe çıkarabilir miyiz?' diye sordu Maya. Rosa başını salladı. 'Evet, ama nazıkçe. Eşeklerin egzersize ihtiyacı var ama kendilerini güvende de hissetmeleri gerek.' Maya'ya Pepper'ın kırmızı yularına bir ip nasıl bağlanacağını gösterdi. 'Onun yanında yürü, önünde değil. Seni görmesine izin ver. Ona yumuşak bir sesle konuş.' Maya ipi aldı ve bir heyecan dalgası hissetti.

Maya, Pepper'ı sakın bir patikadan geçirdi. İlk başta Pepper yavaş yürüdü, sarkık kulakları aşağıdaydı. Ama Maya yol boyunca onunla konuştu. 'Sen iyi bir eşeksin, Pepper. Ben tam buradayım.' Bir süre sonra Pepper'ın kulakları dikildi. Havayı kokladı ve birkaç zıplayan adım attı. Maya kıkırdadı. 'Uyanıyorsun, küçük eşek!'

Her gün okuldan sonra Maya barınağa döndü. Pepper'ın tüylerini parlayana kadar fırçaladı. Taze su getirdi ve samanının tatlı ve kuru olduğundan emin oldu. Onu aynı sakin patikada nazik yürüyüşlere çıkardı. Her gün Pepper biraz daha neşeli görünüyordu. Büyük koyu gözleri Maya nereye giderse onu takip ediyordu.

Bir öğleden sonra Pepper yeni bir şey yaptı. Maya'nın ayak seslerini duyunca kapıya tırsa koştu. Çıngırağı çınladı ve mutlu, gürleyen bir anırma sesi çıkardı. Maya güldü ve kollarını onun boynuna doladı. 'Mutlusun, Pepper!' Rosa ahır kapısından izliyordu. 'Artık yalnız değil,' dedi. 'Ona özel bir şey verdin.'

'Ona ne verdim?' diye sordu Maya. Rosa gülümsedi ve yıpranmış ellerini önlüğüne sildi. 'Dostluk ve arkadaşlık. Hayvanların yiyeceğı ve barınağı ihtiyacı var ama aynı zamanda onlarla zaman geçiren birine de ihtiyaçları var. İşte sorumlu şefkat budur.' Maya bunu düşündü. İçi gurur ve sıcaklıkla doldu. Gerçekten bir fark yaratmıştı.

Artık Pepper oyuncu ve sevecendi. Maya'yı çitle çevrili alanda takip etmeyi severdi. Soluk burnuyla çantasını dürtüp havuç arardı. Topuklarını havaya kaldırıp mutlu daireler çizerek koşardı. Maya güldü ve el çırdı. 'Sen aptal bir eşeksin, Pepper!' Ve Pepper sanki onaylıyormuş gibi anırdı.

Maya bir hayvana bakmanın sadece günlük işlerden ibaret olmadığını öğrendi. Orada olmak demekti, gün be gün. Fırçalamak, su vermek ve yürüyüşe çıkarmak ama aynı zamanda konuşmak, dinlemek ve sadece arkadaş olmak demekti. Pepper'ın beyaz yıldızına ve sarkık kulaklarına baktı. 'Her zaman geri geleceğim,' diye söz verdi. Pepper elini burnuyla dürttü.

Rosa, Maya'ya 'Eşek Dostu' yazan küçük bir sertifika verdi. Maya onu kanvas çantasına koydu. Gerçek ödülün Pepper'ın mutlu yüzü olduğunu biliyordu. Eve yürürken Maya gülümsedi. Sorumlu şefkatin arkadaşlığı da içerdiğini öğrenmişti. Ve küçük eşek Pepper sonsuza dek bir arkadaş bulmuştu.